

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi S. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II KK 119/24,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 11 września 2024 r.,

odrzuca skargę.

Tomasz Demendecki Janusz Niczyporuk Elżbieta Karska

[Kliknij tutaj, aby wprowadzić tekst.](#)

Pismem datowanym na 19 kwietnia 2024 r. S. J. (dalej: „skarżący”) wniósł skargę na przewlekłość postępowania w związku z kasacją wniesioną przez jego obrońcę od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 25 kwietnia 2023 r., IX Ka 229/23, która w Sądzie Najwyższym toczy się pod sygn. akt II KK 119/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może

wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych. W art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania określono wymagania formalne skargi na przewlekłość. Stosownie do art. 6 ust. 1 tej ustawy skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga powinna zawierać:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 tej ustawy sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków. W orzecnictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; 1 marca 2022 r., I NSP 31/22). Oznacza to, że wskazanie powyższych okoliczności jest warunkiem niezbędnym dla merytorycznej oceny skargi. Sąd rozpoznający skargę musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z:

16 marca 2022 r., I NSP 29/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 52/22; 13 kwietnia 2022 r., I NSP 53/22).

W realiach niniejszej sprawy skarżący ograniczył się jedynie do ogólnego sformułowania, że wnosi skargę na przewlekłość postępowania w związku z kasacją wniesioną przez jego obrońcę od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 kwietnia 2023 r., IX Ka 229/23. Odnosząc się do powyższego Sąd Najwyższy stwierdza, że w analizowanej skardze na przewlekłość postępowania skarżący nie sprostął wymogom przewidzianym dla takiego pisma procesowego. Skarżący nie wspomniał bowiem o żadnej okoliczności świadczącej, że w sprawie prowadzonej przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt II KK 119/24 wystąpiły okoliczności świadczące o przewlekłości postępowania. Z tego powodu Sąd Najwyższy uznaje, że wniesiona skarga, ze względu na swoją zdawkową treść, musi być uznana za oczywiście niewystarczającą dla spełnienia przesłanki ujętej w art. 6 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

W świetle powyższego, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skargę odrzucił.

Tomasz Demendecki Janusz Niczyporuk Elżbieta Karska

[SOP]

[ał]